

СТАНОВИЩЕ

/За официална защита/

На дисертационния труд на Николай Станчев Иванов на тема:
„Усъвършенстване на методиката на обучение по спортна акробатика“ за придобиване
на образователната и научна степен „Доктор“.

С научен ръководител: проф. Никола Хаджиев, дн

Становище от: доц. Стефан Д. Вългаров, доктор

Представеният за официална защита дисертационен труд на Никола Иванов е в
областа на груповата спортна акробатика – един от атрактивните спортове с който ние
в България можем да се гордеем с известни успехи.

Изследваната и развита тема относно методиката на обучение на елитните
акробати в нейните разновидности е от голямо значение за постиженията им. В този
смисъл предложенят труд има голямо значение за постигане на по-високи спортни
постигания.

Теоретичната постановка на въпроса изведен от базата данни от 205 източника
на литературния обзор и формираната работна хипотеза са в основата на развитието и
решаването на поставените от дисертанта цели, задачи, методика и организация на
изследванията.

Целта на изследването е да се усъвършенства техниката и методиката на
обучение в спортната акробатика чрез използване на биомеханични модели. Това
според нас е много съвременно и гарантира в голяма степен достоверността на
изследванията.

Одобрителни за нас са и поставените 5 задачи за изследване, тъй като те имат
голямо значение за изготвянето на подобрена методика на обучение.

Използваните 9 на брой методи са с многообразен и широк обхват и също
допринасят за решаването на поставените задачи. Особено важни са тези с
видеозаснемането, експертната оценка, биомеханичния анализ и този на моделирането.
Голямо значение има и педагогическият експеримент проведен в 4 етапа в две страни
/България и Белгия/ с достатъчен брой /30/ състезатели по акробатика. С него се
доказва ефективността на прилаганата усъвършенствана методика.

Важна според нас е и много добрата организация на изследването. То е протекло
също в 4 етапа – от 2011 до 2015 година. В нея са включени обекта и предмета на
изследването, а така също и обема му включващ 80 отделни състезателни групи с над
150 акробатични съчетания. Контингента на изследването от 78 акробати участващи
във финали на елитни европейски и световни първенства също е показателен за
качеството на труда.

Анализа на резултатите в дисертацията е разнообразен и аргументиран.
Изследван, проучен и анализиран е един период с продължителност от 28 години в
развитието на акробатиката.

Много пълно и компетентно е изследването на биомеханичната структура с
анализ на изпълненията на висококвалифицирани състезатели в седем упражнения в
петте акробатични дисциплини. То е онагледено с 36 много качествени фигури
достигащи прегледност на изследванията. От значение са и биомеханичните модели на
управление на техническата подготовка в акробатиката. Това също е анализирано и
онагледено с поместените фигури много добре.

Въз основа на резултатите от биомеханичните изследвания дисертанта създава система за контрол и оценка на техническите изпълнения наречена СОКТИ.

Най-съществената част на труда е изготвената от автора методика на обучение и коригиращите програми. Описана е подробна методика на два акробатични вида със съответното онагледяване и коригиращи програми. Всички останали методи на обучение са в приложението. Всичко това има голямо значение за прилагането ѝ в практиката и за постигане на по-добри спортни резултати.

От значение е и проведенният педагогически експеримент, където се доказва на практика ползата от създадената от дисертанта методика на обучение.

Всичко което е наблюдавано, изследвано, анализирано и приложено в педагогическия експеримент безспорно има научен принос за приложение в практиката. Така, че направените от дисертанта изводи и препоръки са верни и обосновани и отразяват поставените цели и задачи.

Предложеният за защита дисертационен труд е от голямо значение за развитието на груповата акробатика, но затова трябва треньорите да бъдат запознати с представената по-съвършена методика на обучение.

Всичко посочено до тук ми дава основание да дам положителното си становище за дисертацията и да предложа на членовете на научното жури да присъди на Николай Ст. Иванов научната степен „Доктор“ по научната специалност „Теория и методика на физическото възпитание и спортната тренировка, /вкл. Методика на лечебната физкултура/, професионално направление 7.6. Спорт.

София
13.03.2015 г.

Изготвил становището:

/доц. Стефан Д. Вьгларов, доктор/